

11. No ve jo que us he esollit, els dolze? ^{Joan té,} ~~Joan té,~~ }
6 un de vosaltres es un diable? Just Joan ens diu que
aquell apostol passat al Diable era Judas, el que si hauria
de traïr. (Mt. VI-71-72) Jesús digue ben clar que quan Judas
ha elegit no era dimoni. Aquell Dimoni veel Pa encarnat.
Ja pronunciava ~~exactament~~ exactament un any abans de la
Passió, als voltants de la Pasqua. En aquella epoca, Judas
ja era dimoni. ~~No es tracta pas d'una paraula~~ En aquell
moment, Jesús no pronunciava una paraula profètica; wostava
sempellament un fet: Judas, un any abans de la Passió, era
dimoni, — "és un diable". El fet que Jesús, en eleger Judas, sabés
perfectament que el traïria no podia impedir, sino tot el contrari,
que trobant-lo en bona impressió el fa objecte d'una dicció que
wngortava un assumpt de presen. Cada traïció de tots els que

1' hem tract, no ha estat precedida per infinitat
de gràcies? Sen no vos deia pas de la seva ma mentre li
sem fideles, i un novatisme els que ens ~~teipem~~ ^{refarem} ~~avem~~ de la ma
de Sen. Ja ~~provisiōna~~ ~~re~~ ~~l'ens~~ en el cas de Judas - dia el P.
~~hoyompe~~ - mitaca la del Pare celestial que concedeix gràcies
especiales a futurs ~~provenientes~~.

Per boca de Jesús sabem doncs que, un any abans
de la Passió, Judas havia perdut la fe i era
dimitos. És possible que Judas ja ~~estés~~ ~~fos~~ ~~el~~ ~~padre~~ ~~en~~
aquesta epoca, però això no ho sabem fins 1'
any oment, quan en ocasió del regne de Betànica
Judas s'atreu a criticar Maria, perseguida de Blätter,

perquè haver volgut unjar el cap i els peus
de Jesús amb una oliera de mirra que, en
opinió de Judas, valia almenys 300 denaris,
esta prou estat que - des d'ell - hauria pogut usar
donada als pobres. Sant Joan, comentant la mala mirra
de Judas, diu, que "això ho dique no perquè se li'n donés
als pobres, sinó perquè era lladre, i com tenia
la bossa, guardava per a ell del que hi ficaven." (Jo. XII, 1-6)

Perdè Judas la fe abans d'aver lladre, o començà a
robar perquè havia perdut la fe en Jesús? Suposi com
sigui, ^{sembla difícil} ~~es impossible~~ sostenir l'opinió de Piscicotta i per
la qual Judas téu 2 amors: el del diner, i després
un altre amor, potser encara més fort, d'amor a Jesús, en honor

de qui, a parerera hora, restituirà el
 Jonec i es penetrarà de la traïció. És impossible
 100 tenir aquest punt de vista ~~per~~ ^{perquè} Jonec veia com ~~es~~
~~reconstruïa~~ Judo, en el seu interior, es veia del Mestre
 Juvant el Síms del Pa encuntri. I la interrogació de
 Judo, en el rogar de Petània fou ~~un realitat~~ un
~~act de guerra~~ un acte de hostilitat contra Jonec, la
 nota discordant del rogar.

La realitat Judo, ~~és~~ ^{és} ~~per~~ ^{tant} com un clade, és
 un orgullo. Judo, és el primer heretge del cristianisme.
 I tantament es veu ~~que~~ ^{per} el primer heretge ~~per~~ ^{per} un clade. En
 el rogar de Petània, Judo preté, ~~o~~ ^{entre} altres coses, robar
 la te dels altres apòstols, arropejant-los en la mumeració per
 la condonadura de Jonec envers Maria, ~~o~~ ^o germana de

Klatzer i per la malversació del perfluor. ~~Justicia~~
~~la presència de les bombes.~~

f. ha dit - i molts autors catòlics i alguns el
fòsic - que entre Guitas era el més intel·ligent

del 12. Aquesta oposició no pot ésser més
antihistòrica i ~~no pot ésser més~~ ^{procedir de la maledicència i enveja,}
~~que no de altre propòsit que el de fer~~
que es funda? ^{comprova el} ~~ha que per sobre~~ ^{trastorn.}

per ~~la seva~~ ^(Guitas) obra es parla del discurs del Pa eucarístic,
i en que s'atreveix a presentar Maria de Betànica? No.

tenim, agant la lamentable història de la traïció, cap més text
~~document~~ sobre el presonament de Guitas que ^{agudes}
dues anècdotes. En realitat, aquest Guitas, ^{de tots els} ~~per~~ ^{protestants,}

la primera figura del llibre examen, no enten res de res
de l'evangeli. Totes les seves inspiracions son l'impetu diabòlic.